

Sygn. akt IX Gz 354/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie IX Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Monika Kazubińska - Kręcisz

Sędziowie: SSO Liliana Stępkowska

SSO Wojciech Turzański

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2013 r. w Lublinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa I. Ł.

przeciwko T. S.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 15 maja 2013 r. wydane w sprawie sygnatura akt VIII GC 788/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem (k. 28) Sąd Rejonowy Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku umorzył postępowanie w sprawie na podstawie art. 505³⁷ § 1 kpc.

W uzasadnieniu stanowiska podał, iż po przekazaniu sprawy w wyniku stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przez Sąd Rejonowy w Lublinie XVI Wydział Cywilny w trybie art. 505³³ § 1 kpc, powód wezwany został do uzupełnienia braków formalnych pozwu określonych szczegółowo w zarządzeniu z dnia 12 kwietnia 2013 r. poprzez złożenie odpisu pozwu. W zakreślonym - zgodnie z treścią art. 505³⁷ § 1 kpc - dwutygodniowym terminie powód uzupełnił jedynie część ze wskazanych w zarządzeniu braków formalnych. Nie złożył on bowiem odpisu pozwu. Brak ten uznany został za brak formalny pozwu, a jego nieuzupełnienie spowodowało decyzję Sądu o umorzeniu postępowania z mocy art. 505³⁷ § 1 kpc.

Na powyższe rozstrzygnięcie powód I. Ł. złożył zażalenie. Wniósł on o zmianę lub o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

W uzasadnieniu podniesiono, że powód telefonicznie uzyskał w sekretariacie Wydziału informację, iż pozew nie jest potrzebny, gdyż został złożony w e-sądzie. Skutecznie zareagował na wezwanie Sądu pierwszej instancji do uzupełnienia pozostałych braków pozwu. Uzupełnił pozew w sposób odpowiedni dla postępowania, nie złożył odpisu pozwu jedynie z uwagi na wadliwą informację pracowników Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego jest niezasadne.

Sąd Okręgowy w całości podziela argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Wskazany w orzeczeniu przepis dotyczy wezwania powoda do usunięcia braków formalnych pozwu oraz uzupełnienia pozwu, w sposób odpowiedni dla postępowania, w którym sprawa będzie rozpoznawana. W aktualnym stanie prawnym oznacza to, że powód obowiązany jest do usunięcia braków formalnych, o jakich mowa w przepisach ogólnych kodeksu postępowania cywilnego (art. 126 - 128 kpc). Mieści się w tym obowiązek strony złożenia odpisów pisma i załączników do pisma, o czym stanowi art. 128 kpc. Istnieje bowiem obowiązek doręczenia odpisów pism procesowych wszystkim uczestniczącym w sprawie osobom. Jest to związane z realizacją zasady jawności procesu cywilnego i jest tym istotniejsze, że w wypadku pozwu pozwanemu przysługuje prawo wdania się w spór poprzez złożenie w stosownym terminie odpowiedzi na pozew. W przeciwnym wypadku zakłócona zostałaby zarówno zasada równości stron procesu cywilnego, jak i zasada kontradyktoryjności. Sąd miał zatem prawo i obowiązek, by wezwać powoda do złożenia odpisu pozwu na podstawie art. 505³⁷ § 1 kpc, zaś niedotrzymanie tego warunku dawało podstawy do późniejszego ferowania rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania na skutek beczynności strony.

W odpowiedzi na zarzut, że beczynność ta jest wynikiem wadliwego pouczenia powoda przez pracownika sekretariatu stwierdzić należy, iż jest ono niewystarczające, by stwierdzić, że działał on pod wpływem błędu. W szczególności związany był jasno sprecyzowanym wezwaniem, stanowiącym odzwierciedlenie treści zarządzenia Przewodniczącego z dnia 12 kwietnia 2013 r., które nie mogło obiektywnie prowadzić do nieporozumień interpretacyjnych. Pracownicy sekretariatów sądowych nie są predystynowani do udzielania wiążących porad prawnych, a ich przekaz ograniczać się może jedynie do informacji wynikających wprost z akt sprawy.

Z powyższych względów, na podstawie art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzeczono, jak w sentencji.